

C74 – ECO9

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

4 december 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Interpellatie van de heer Gino De Craemer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het werkgelegenheidsplan van federaal minister Joëlle Milquet, de bevoegdheidsverdeling tussen de federale staat en de deelstaten en de reactie ter zake van de Vlaamse Regering	1
Met redenen omklede moties	5
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de taken van de werkwinkels in Brussel	5
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de individuele beroepsopleidingen in de onderneming (IBO) in Brussel	8

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Interpellatie van de heer Gino De Craemer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het werkgelegenheidsplan van federaal minister Joëlle Milquet, de bevoegdheidsverdeling tussen de federale staat en de deelstaten en de reactie ter zake van de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 20 november 2008 stelde federaal minister van Werk Milquet haar nieuwe werkgelegenheidsplan voor, met 150 maatregelen tegen de crisis. Ik heb niets tegen werkgelegenheidsplannen en -maatregelen, maar opnieuw moeten we vaststellen dat heel wat van de voorstellen of zogenaamde mogelijkheden binnen de bevoegdheden van de deelstaten vallen en dat er met een regionalisering van het arbeidsmarktbeleid geen enkele rekening wordt gehouden.

Zo voorziet het plan in maatregelen inzake competentiebeleid en activering van werklozen en wil minister Milquet sectoren en bedrijven verplichten meer startbanen aan te bieden in het kader van de versterking van het Rosettaplan, en het educatief verlof grondig hervormen. Verder komt ook de omstreden mobiliteitspremie terug op tafel. Volgens minister Milquet gaat het om een echte collectieve, nationale strategie voor werkgelegenheid.

Mijnheer de minister, begin november verklaarde u nog, naar aanleiding van de aankondiging van het federale werkgelegenheidsplan, dat we elkaar niet voor de voeten moeten lopen en dat de gewesten een actieve rol kunnen spelen op hun terreinen, waaronder een soepel activerend arbeidsmarktbeleid. "Dat zijn onze bevoegdheden," besloot u toen.

Het is duidelijk dat minister Milquet tot op vandaag blijft weigeren rekening te houden met het beleid van de deelstaten, de bevoegdheidsverdeling en de visie inzake arbeidsmarktbeleid van de Vlaamse Regering. Het is duidelijk dat zij de leiding wil nemen en het algemeen werkgelegenheidsbeleid wil uittekenen en dat de gewesten zich daarnaar moeten schikken als ondergeschikte entiteiten.

Mijnheer de minister, hoe staat de Vlaamse Regering tegenover het werkgelegenheidsplan en de voorstellen van minister Milquet? Zal de Vlaamse Regering ter zake reageren en indien zo, in welke zin?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister, naar aanleiding van vorige vragen en interpellaties hebben we reeds uitvoerig onze bemerkingen op de houding van minister Milquet geopperd. De voorbeelden van de heer De Craemer over de mobiliteitspremie hebben we al aangekaart. Die kritiek blijft gelden. Gisteren hebben we daarover uitgebreid van gedachten gewisseld in de plenaire vergadering. We zitten in een fase dat we zo snel mogelijk moeten inzetten op een relancebeleid. Om effectief te zijn, zal dat beleid moeten bestaan uit een harmonieus en versterkt inzetten van Europese, nationale en gewestelijke middelen. Het is bijzonder belangrijk om daarover taakafspraken te maken.

Mijnheer de minister, mede als gevolg van uw brief aan de federale premier is een nieuw probleem opgedoken inzake de lastenverlaging voor doelgroepen, die 50-plussers aan de slag wil helpen. Als we die laten opgaan in een grote lineaire lastenverlaging, is het een bedreiging voor de 50-plussers op de arbeidsmarkt in Vlaanderen, die fundamenteel verschilt van die in andere gewesten. Het is belangrijk dat we de Vlaamse Regering vanuit dit parlement ondersteunen in het signaal dat ze geeft aan de federale regering om middelen te krijgen die ze kan inzetten op doelgerichte maatregelen op maat van onze eigen arbeidsmarkt. Die moeten bijdragen tot een relancebeleid en ervoor zorgen dat we geen nieuwe groep langdurig werklozen krijgen onder de 50-plussers. Als we onze doelstellingen op lange termijn willen halen, moeten we daar versterkt op inzetten.

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Ik ben blij met de interpellatie van de heer De Craemer, en in zekere zin ook met het initiatief van minister Milquet. Haar nieuwe werkgelegenheidsplan bewijst namelijk dat de Franstaligen baas zijn in de federale regering en dat ze politici hebben die zonder scrupules hun best doen om sommige beleidsdomeinen en maatregelen weer onder de Belgische paraplu te brengen.

De acties van de Franstalige politici zijn er vooral op gericht om domeinen waar veel geld mee gemoeid is, weer in te palmen. Minister van Werk Milquet doet er nog een schepje bovenop door een federaal werkgelegenheidsplan in het leven te roepen dat de regionale bevoegdheid volledig doorkruist en uitholt. Ik haal de woorden aan van de gedelegeerd bestuurder van de VDAB, de heer Leroy, die de voorbije zomer zei dat de federale

maatregelen zoals de PWA's, het begeleidingsplan voor werklozen en de startbanen, de Vlaamse bevoegdheden hebben uitgehold.

Minister Milquet trekt zich daar allemaal niets van aan en blijft doorgaan met plannen voor groene jobs, begeleiding en lastenverlaging voor werklozen, premies voor werkzoekenden die in een andere regio gaan werken, premies voor wie het werk hervat, meer vorming enzovoort. We kunnen ons afvragen of de federale overheid zoveel geld te veel heeft, dat ze ook nog eens regionale bevoegdheden als het ware wil subsidiëren.

Op al die zaken is in het verleden al kritiek geweest, onder andere van uzelf, mijnheer de minister. Wat mij stoort, is dat de Vlaamse partijen zich in deze recuperatie van bevoegdheden bijzonder defensief opstellen. Het lijkt er sterk op dat het Vlaams Parlement enkel wil houden wat het heeft en wat meer homogene bevoegdheden wil verwerven, en dat is alles. Dat is vrij karig.

Dat kan toch niet de bedoeling zijn. Het debat over de staatshervorming is essentieel, willen we onze toekomst veilig stellen. Als de federale overheid zich zou bezighouden met de zaken waarvoor ze bevoegd is – wat met een zogezegd lege kas niet zo moeilijk moet zijn –, dan zouden we al een eind verder staan. Mijnheer de minister, ik hoop dat u een krachtadig antwoord op de recuperatie van bevoegdheden uit uw hoge hoed zult toeveren. Ik wacht met spanning op uw antwoorden.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: De vragen en opmerkingen van de heer De Craemer zijn voor een groot deel terecht. We hebben de beleidsbrief van minister Milquet gelezen. Ze begint al met een verkeerde analyse. Je moet door die nota fietsen om op zoek te gaan naar een degelijke analyse van de Belgische arbeidsmarkt. Ze slaagt erin om de verschillende arbeidsmarkten en de grote verschillen tussen noord en zuid niet te vernoemen, buiten een paragraaf over de verschillende werkgelegenheidsgraden. Dat is de enige analyse die een regionale inslag heeft in die nota van honderd bladzijden.

Als je niet bereid bent om een grondige analyse te maken, dan kun je ook geen beleid maken dat daarop gestoeld is. Het begint met de ontkenning dat er verschillende arbeidsmarkten zijn in dit land. Wij zijn voor een gedifferentieerde aanpak en we hebben de voorbije maanden op verschillende fora gepleit voor een grote staatshervorming, zeker ook op het vlak van de arbeidsmarkt. Minister Milquet laat wel openingen omdat ze te pas en te onpas schrijft dat er overleg moet zijn met de gewesten en de gemeenschappen. Daar staan we volmondig achter, maar het mag geen doekje voor het bloeden zijn. Wat houdt dat

overleg in? Daarover zullen onze federale collega's de federale minister ondervragen.

We willen een beleid op maat, zoals een kamerbrede meerderheid in dit parlement ook wil. Minister Milquet moet prioriteiten stellen in haar maatregelen. Ze heeft 150 maatregelen aangekondigd, waarvan de eerste 60 een versteviging van het arbeidsaanbod inhouden. Dat zijn allemaal bevoegdheden van de gewesten en gemeenschappen. Versterken van het arbeidsaanbod, begeleiding en activering van werkzoekenden, uitbreiden van jongerenstages, parcours van moeilijk toeleidbare werklozen, vorming en opleiding: het zijn allemaal exclusieve bevoegdheden van de gewesten en gemeenschappen.

Vandaar dat wij ervoor gezorgd hebben dat de federale collega's de minister daarover zullen aanspreken. We lanceren ook een oproep tot de federale minister om zich daarmee bezig te houden, het is ten slotte een federale bevoegdheid. Dat wil dus niet zeggen dat de federale regering werkloos wordt. Het tegendeel is waar. Er zijn nog heel wat katten te geselen, we denken bijvoorbeeld aan de noodzakelijke hervormingsmaatregelen op het vlak van het arbeidsrecht of de einde-loopbaanregelingen.

We kijken uit naar het antwoord van de minister en roepen hem op om assertief op te treden en een efficiënt beleid, op maat van onze Vlaamse uitdagingen, te verdedigen.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Het thema dat hier wordt aangesneden, is inderdaad zeer belangrijk en actueel. Ik zal hierop in algemene bewoordingen antwoorden omdat het niet de bedoeling kan zijn om in het Vlaams Parlement of als Vlaamse Regering een standpunt in te nemen over alle 150 maatregelen van mevrouw Milquet. De discussie over haar beleidsnota wordt immers gevoerd in het federale parlement.

Een reeks maatregelen die mevrouw Milquet voorstelt, zijn niet echt nieuw. We hebben daarover al onze mening geuit. Het standpunt daarover is gekend. Ik denk bijvoorbeeld aan de mobiliteitspremie. Andere voorstellen worden doorverwezen naar overleg, vooral dan met de sociale partners. Daar moeten we even op wachten.

Mevrouw Milquet heeft het vaak en in vrij precieze bewoordingen over beleid dat toebehoort aan de gemeenschappen en gewesten. Ik denk bijvoorbeeld aan haar voorstel om een bijzonder inschakelingstraject voor gehandicapten te ontwikkelen. Dat kan alleen maar een gewestbevoegdheid zijn. We hebben dat beleidsdomein zeer recent nog in Vlaanderen versterkt en hervormd. Dat is een overlapping die zeker niet

zinnig is. Ik denk ook aan het voorstel om samen met de regio's het opleidingsaanbod van werkzoekenden en jongeren beter te coördineren. Het betreft hier in feite een gemeenschapsbevoegdheid. Er is ook geen nood aan om daar op het federale vlak energie in te steken.

Ik heb al gezegd dat het, in het licht van de dramatische economische crisissituatie, zeer belangrijk en essentieel is om krachtig en snel in actie te treden, maar we mogen elkaar evenmin voor de voeten lopen. We moeten integendeel onze krachten bundelen. Dat betekent dat iedereen zeer goed moet weten waar zijn of haar verantwoordelijkheid precies ligt.

Door onze krachten te bundelen kunnen we, zoals de heer Van den Heuvel het al zei, des te meer rekening houden met het feit dat de gegevens in de gewesten verschillend zijn. Naast een uniform beleid dat op het federale vlak wordt tot stand gebracht, moet er ook een stuk maatwerk worden uitgevoerd.

Ik ben in het bijzonder bezorgd over één aspect van wat nu op tafel ligt. Ik wil daar even dieper op ingaan. Men legt een zogenaamde vereenvoudiging van de banenplannen voor, maar dat zou vandaag voor een pervers neveneffect zorgen. Ik heb eerder al tijdens informele contacten met mevrouw Milquet gezegd dat ik er geen drama van zou maken mochten we vooruitgang boeken in de regionalisering van het doelgroepenbeleid. Men zou kunnen stellen dat als de federale overheid het licht van een welbepaald beleidsdomein uitknijpt, wij het dan opnieuw kunnen aanschakelen. Als men echter het licht uitschakelt, en wij kunnen het tegelijkertijd niet terug aanknippen, dan ontstaat er natuurlijk een groot probleem.

Ik heb met name een probleem met het schrappen van de doelgroepenverminderingen voor oudere werknemers. Dat is een belangrijk pakket, het gaat om afgerond 285 miljoen euro lastenvermindering voor mensen boven 50 jaar. Is het nodig om voor die mensen iets te doen? Ja. U weet dat de werkzaamheidsgraad van 55-plussers laag ligt: 34,2 percent in Vlaanderen, 33,6 in Wallonië en 38,3 in Brussel. Er moet structureel iets voor gebeuren. Bovendien: op het ogenblik dat de conjunctuur omslaat en bedrijven beginnen na te denken over mogelijke afvloeiingen. De relatieve kostenverhoudingen wijzigen ten nadele van tewerkstelling van 55-plussers en ten voordele van tewerkstelling van mensen beneden 50 jaar, is wel het laatste wat men moet doen. Dat is precies wat men hier gaat doen, en nog wel op vrij grote schaal.

We kunnen het voorbeeld nemen van een werknemer met een maandelijks brutoloon boven 2.000 maar beneden 4.000 euro die binnenkort 55 wordt. De werkgever kan de vraag stellen hoeveel die hem zou kosten als hij die tot aan zijn pensioen in dienst houdt. Iemand met een maandelijks brutoloon tussen 2.000 en 4.000 euro levert in de periode tussen 55 jaar en de wettelijke pensioenleeftijd,

een loonkostenvermindering op, via de RSZ-verminderingen, van enerzijds 16.000 euro structurele loonkostenvermindering en anderzijds 21.000 euro ouderenloonkostenvermindering, over 10 jaar. Samen gerekend is dat een bedrag van 37.000 euro over 10 jaar. Als men de loonkostenvermindering voor ouderen schrapt, verliest de werkgever het perspectief van 21.000 euro loonkostenvermindering voor die persoon. Hij valt dan van 37.000 euro op 16.000 euro loonkostenvermindering.

Op het federale vlak wordt gezegd dat dit wordt gecompenseerd door het feit dat er meer inspanningen zullen worden geleverd voor de lage lonen. Dat leest men ook in kranten. De gegevens zijn echter beschikbaar: In de doelgroep lage lonen zijn de ouderen niet sterk aanwezig. We hebben daar gegevens over. Van de 57-plussers valt slechts 19 percent onder de huidige lage lonengrens. Zelfs als men die grens zou versoepelen – wat men zou willen doen –, dan nog zal er nooit meer dan 25 tot 30 percent van de mensen boven 50 – of in dit geval boven 57 jaar – onder de lage lonengrens vallen. Met andere woorden: stellen dat dit gecompenseerd wordt omdat men iets doet voor de mensen met lage lonen, is totaal naast de kwestie.

Wat men deze nacht dus aan het beslissen is geweest, maar gelukkig, wat dat betreft, nog net niet – voor de rest zou ik graag hebben dat er een akkoord tot stand komt – is het herbalanceren van de loonkosten ten nadele van het aan het werk houden van ouderen en ten voordele van het aan het werk houden van jongeren. De vraag is waarom men dat in godsnaam zou doen op een ogenblik dat bedrijven aan het uitkijken zijn wie ze in de eerste plaats kunnen afdanken. Dat is totaal fout.

Het is natuurlijk zo dat dit relatief zwaarder aantikt in Vlaanderen. Van het aandeel werkende 55-plussers in de private tewerkstelling bevindt zich 62,5 percent in Vlaanderen, 30,7 in Wallonië en 7,2 in Brussel. Maar, als men het mij vraagt, is de maatregel in feite fout voor heel België.

Als men dat op het federale vlak zo niet bekijkt, moeten we binnen het gewest iets kunnen ondernemen. Ik heb altijd aan mevrouw Milquet gezegd er geen drama van te willen maken als we vooruitgang kunnen boeken in de dialoog. Die dialoog is intussen, zoals u weet, opgeschort. Dat betekent dat het perspectief, dat daar duidelijk bestond – wat sommigen daar ook over fluisteren – om bijvoorbeeld instrumenten van het arbeidsmarktbeleid zoals de doelgroepenvermindering te regionaliseren, er nu even niet is. Als men me het perspectief zou bieden dat we op het regionale vlak vooruitgang kunnen boeken, zou ik daarvan geen drama maken. Als dat echter niet blijkt, dan is dat echt een drama.

Vandaag vertel ik overal dat we onze premie voor ouderen versterken met maximaal een eenmalig bedrag van

18.000 euro. Meer kan ik echt niet doen en dat gebeurt alleen maar bij de aanwerving van een werkzoekende. Tegelijkertijd beslist men dat een voordeel dat, uitgerekend over de verdere carrière van een oudere kan oplopen tot 18.000 euro, gewoon wordt afgeschaft. Waar zijn we mee bezig?

Mijnheer de voorzitter, moeten we niet dringend, dringend, dringend aan de federale collega's vragen dat dit wordt gestopt of dat er daarover opnieuw een dialoog moet komen? Dit is werkelijk verschrikkelijk. Ik hoop dat men op het federale vlak inziet dat dit een vergissing is, tenzij er een politiek akkoord komt om het doelgroepenbeleid te regionaliseren. Het is gewoon dramatisch om dat nu te doen.

Ik heb daarover een brief verstuurd naar de federale sociale onderhandelaars en de federale leden van het kernkabinet. Ik blijf daarover in actie. Ik hoor nu dat men bereid is om daarover te spreken. Dat is al goed, maar we zullen maximale druk moeten uitoefenen want men schijnt niet te beseffen wat men aan het doen is.

Ik ben dus vragende partij voor overleg, en vragende partij voor een doorbraak in de dialoog. Ik ben natuurlijk ook vragende partij om een constructief overleg te houden met de federale regering. Mijn partij maakt daar geen deel van uit, maar dat element mag vandaag niet meespelen. Ik wens samen met de federale regering een efficiënt beleid te voeren. Dat veronderstelt inderdaad dat men elkaar niet voor de voeten loopt en iedereen doet wat hij of zij moet doen op het eigen niveau.

De leden van deze commissie hebben me de voorbije maanden en jaren terecht ondervraagd over wat ik voor 50-plussers doe. Ik denk aan mevrouw De Ridder, die hier nu niet aanwezig is. Ik kon ze bijna niet tegenkomen zonder dat ze me vroeg iets meer te doen voor 55-plussers. Ik stel voor dat ze dringend met Patrick Dewael gaat spreken. Hier haalt men de bodem uit het beleid. Men moet dus dringend in actie komen.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de minister, Ik dank u voor uw antwoord. Ik had van u niets anders verwacht en sluit me er uiteraard bij aan. De economische situatie is zorgwekkend. Er moet inderdaad snel, accuraat en met respect voor elkaars verantwoordelijkheden actie worden ondernomen.

Ik sta ook achter een krachtenbundeling tussen het federale en het Vlaamse niveau. Zolang het arbeidsmarktbeleid geen volledig Vlaamse bevoegdheid is, moeten we wel de krachten bundelen met het federale niveau. We spelen inderdaad best geen spelletjes: of men al dan niet in de federale regeling zetelt, is hier niet aan de

orde. De economische situatie is daar immers te zorgwekkend voor.

Uw voorbeeld over de vereenvoudiging van de banenplannen is maar een van de mogelijke voorbeelden maar het illustreert de situatie wel. Als men, zoals de heer Van den Heuvel al zei, vanuit een verkeerde stelling vertrekt, is het niet moeilijk om tot dergelijke voorgestelde maatregelen te komen. Het is duidelijk dat de maatregel alleen maar op Waalse en Brusselse leest is geschoeid. Men heeft eigenlijk geen rekening gehouden met de gevolgen die er vooral in Vlaanderen zullen optreden. Ik kan er inkomen dat het voor heel België een verkeerde maatregel zou zijn, maar het zal vooral een weerslag hebben in Vlaanderen.

Het wordt inderdaad dringend tijd om mevrouw Milquet vanuit de federale regering, maar ook vanuit de Vlaamse Regering aan te porren zodat zij het nodige doet. Zij blijft immers in de boosheid volharden. Het is niet de eerste keer dat we dergelijke vraag aan u moeten stellen, of aan andere ministers, van wie de federale collega's zich moeien met het Vlaamse niveau. Mevrouw Milquet is daar een typevoorbeeld van. We hebben tot nu toe relatief weinig gehoord over de dialoog, buiten het feit dat hij nu begraven is en waarschijnlijk niet meer zal herrijzen, hoewel de minister-president er nog in gelooft – dat is overigens zijn volste recht.

Er moet een duidelijk signaal komen, er moet klare taal worden gesproken over welke bevoegdheden welk niveau toebehoren. Blijkbaar is dat niet duidelijk. Het is wel duidelijk, maar men wil het niet snappen. Men heeft geen respect voor onze bevoegdheden. Mijnheer de minister, de Vlaamse Regering en uw kabinet moeten een duidelijk signaal geven aan minister Milquet, zodat ze haar plan aanpast en enkel met een federaal plan komt dat niet indruist tegen de Vlaamse plannen en acties onderneemt om de Vlaamse werkgelegenheid te stimuleren.

Onze partij zal een motie indienen, maar ik vind het jammer dat we dat niet kunnen doen over de partijgrenzen heen. Er is geen enkele partij die iets anders zegt dan wat ik vertel. Ik dring aan op een unaniem en duidelijk signaal. Die kamerbrede meerderheid moeten we maar eens in de praktijk brengen. Het gaat over een onderwerp waar we allemaal achterstaan. Ik dring aan op een gezamenlijke motie. Als het niet anders kan, zal de N-VA apart een motie indienen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: De 50-plussers zijn een belangrijke doelgroep in Vlaanderen, dat weten we allemaal. Met onze 33 percent zitten we samen met Italië en Luxemburg helemaal achteraan in het Europese peloton. Wij waren ook vragende partij voor initiatieven

van de Vlaamse Regering. Dat is gebeurd en het komt nu op kruissnelheid, maar het is niet voldoende. We moeten daar een prioriteit van maken en er in deze woelige economische tijden extra op letten dat de 50-plussers niet definitief uit de arbeidsmarkt verdwijnen. Mijnheer de minister, ik onderschrijf uw analyse.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer De Craemer, door de heer Van Malderen en door de heer Creyelman werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Mijnheer De Craemer, niets belet u om een gezamenlijke motie in te dienen.

De heer Gino De Craemer: Het was een uitnodiging, ik zal wel zien of iemand erop ingaat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de taken van de werkwinkels in Brussel

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Werkwinkels bestaan in Vlaanderen al een hele poos. Ze brengen organisaties samen die mensen helpen werk te zoeken. Al deze organisaties, waaronder VDAB, RVA en PWA's, worden geconcentreerd op één locatie om de werkzoekende zoveel mogelijk te helpen om een job te vinden. Ook in Brussel bestaan dergelijke werkwinkels, onder andere in Anderlecht, de Werkwinkel Zuid. Deze winkel bevindt zich in het Jobhuis van Anderlecht, samen met een antenne van ACTIRIS, de gemeente Anderlecht, PWA, de mission locale en de Werkwinkel. Daarnaast zijn er nog twee werkwinkels, één in Brussel-centrum en één in Schaarbeek. Mijnheer de minister, u was zelf aanwezig bij de opening van die laatste.

De locatie van deze werkwinkels werd onder andere bepaald in functie van het aantal werkzoekenden, de aanwezigheid van bepaalde doelgroepen, de bereikbaarheid met het openbaar vervoer, de bereikbaarheid van de groepen in de Rand, de aanwezigheid van ACTIRIS-antennes, missions locales en andere dienstverleningscentra. De bundeling met andere werkgelegenheidsinitiatieven, zowel lokale als gewestelijke, heeft als voordeel dat werkzoekenden en werkgevers het

bestaan van de Nederlandstalige werknemers kennen en erkennen.

Mijnheer de minister, om deze werkwinkels operationeel te maken, hebt u in 2006 ondermeer een samenwerkingsprotocol afgesloten met het huidige ACTIRIS, het vroegere BGDA, waarin werd gegarandeerd dat de Brusselse werkzoekenden met hun vragen en behoeften inzake werk, opleiding en begeleiding hierbij terecht kunnen. Daarin werd bepaald welke activiteiten door welke instantie zouden worden georganiseerd, het personeelskader, het beheer van de werkwinkels, enzovoort.

Daarnaast zijn er in Brussel nog samenwerkingsakkoorden met Tracé over inhoudelijk aanbod, beheer en dagelijkse werking, en met ATB, de arbeidstrajectbegeleidingsdienst voor personen met een handicap. Mijnheer de minister, u vermeldt hierover in uw laatste beleidsbrief Werk: "Er wordt momenteel een samenwerkingsakkoord tussen ATB en de Werklijn uitgewerkt met betrekking tot de dienstverlening aan Nederlandstalige Brusselse werkzoekenden met een arbeidshandicap."

Mijnheer de minister, kunt u een evolutie geven van de werking van de verschillende werkwinkels van Brussel sinds de opening ervan? Brussel is voor een Vlaamse werkwinkel geen vanzelfsprekende omgeving. Hij wordt geacht samen te werken met veel verschillende, meestal Franstalige partners. De complexe institutionele structuur van Brussel vindt een weerspiegeling in de omgeving waarin de Werkwinkel moet kunnen functioneren. Heeft er al een formele evaluatie plaatsgevonden of plant u die?

In het samenwerkingsprotocol staat dat er zo'n evaluatie moet plaatsvinden. Heeft die plaatsgevonden en zo ja, wat is de belangrijkste conclusie? Hoe wordt in het bijzonder de samenwerking met de andere partners zoals ACTIRIS, Tracé en ATB ervaren? Is er bijvoorbeeld gebleken dat een uitbreiding van het aantal werkwinkels opportuun is?

Mijnheer de minister, ik heb in uw laatste beleidsbrief Werk gelezen dat het samenwerkingsakkoord met ATB is afgerond. Daarover zal ik dus niets vragen. Gaan de werkwinkels actief op zoek naar werkzoekenden? Zijn daarover afspraken gemaakt met de gemeenten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Welke communicatiemiddelen gebruiken de Werkwinkels om hun bestaan en werking kenbaar te maken in Brussel? De uitdaging waar de werkwinkels, maar ook al de Franstalige partners, voor staan, is gigantisch groot, gezien het aantal werkzoekenden dat Brussel momenteel telt. Hoe wordt er gewerkt aan de herkenbaarheid? In hoeverre verschillen de opdracht en werking van deze winkels in Brussel met die van Vlaanderen?

Er zijn veel werkmogelijkheden voor laaggeschoolden in de Vlaamse Rand. Ik hoop dat die blijven bestaan,

ondanks de economische crisis. Ze zouden bijvoorbeeld in Zaventem of in industriezones terecht kunnen. Hebben de werkwinkels in Brussel de opdracht gekregen om Brusselaars te stimuleren om jobs te zoeken in de Vlaamse Rand rond Brussel? Men was bezorgd of ze wel voldoende oog hebben voor de Vlaamse arbeidsmarkt. Hebt u dat ook al gehoord? Hoe kunnen we daar eventueel op inspelen?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: De locaties van de Brusselse werkwinkels werden bepaald op basis van een aantal objectieve criteria, zoals het aantal werkzoekenden, de bereikbaarheid, samenwerkingsverbanden met andere lokale initiatieven zoals de missions locales enzovoort. De eerste werkwinkel, werkwinkel Centraal, is gehuisvest in de Philippe de Champagnestraat en is reeds actief sinds februari 2004. Het werkwinkelpersoneel heeft de switch gemaakt naar werkwinkelactiviteiten, zijnde tewerkstellings-, opleidings- en begeleidingsactiviteiten. De tweede werkwinkel in Anderlecht werd geopend in juni dit jaar. De derde werkwinkel, die voorheen gehuisvest was in de Noordwijk, is op 3 november verhuisd naar Schaarbeek. De werkwinkel is hier geïntegreerd in het Jobhuis, samen met onder andere de mission locale, het PWA en andere lokale partners.

Gezien de recente openingen is het nog te vroeg om over concrete resultaten te spreken. We merken wel al een stijgende lijn in het aantal bezoekers, verwijzingen naar opleidingen en vacatures. In werkwinkel Centraal komen de meeste klanten over de vloer, onder meer omdat dit de langst bestaande werkwinkel is, en mede door de aanwezigheid van zowel het onthaalbureau Brussels Onthaal Nieuwkomers (BON) als het Huis van het Nederlands in de onmiddellijke buurt. In werkwinkel Anderlecht wordt meer met uitnodigingen voor individuele gesprekken of voor collectieve informatiesessies gewerkt. In werkwinkel Schaarbeek die pas recent werd geopend, en waar ACTIRIS eveneens een ruim agentschap heeft, is de opkomst van spontane kandidaten nu reeds goed op gang.

De evaluatie van de werkwinkels in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gebeurt op verschillende niveaus. Op mijn kabinet worden de coördinator van Tracé Brussel en de vestigingsverantwoordelijke van de werkwinkels jaarlijks uitgenodigd voor een evaluatiegesprek met bespreking van de resultaten en de planning van het komende werkjaar. Het laatste evaluatieoverleg vond plaats op 6 februari 2008 ter bespreking van de resultaten aan de hand van het opgemaakte beleidsplan 2007-2008. Hierbij was tevens de directeur van de VDAB-RDB betrokken.

Verdere evaluatie van de werking van de werkwinkels vond plaats in de stuurgroep en het Forum Lokale Werkwinkel in de schoot van het Brussels Nederlandstalig

Comité voor Tewerkstelling en Opleiding (BNCTO) en uiteraard door beide diensten VDAB en ACTIRIS, die de halfjaarlijkse verslagen, de jaarverslagen en de financiële verslagen opvolgen en controleren. Ten slotte wordt de werking van de werkwinkels op de voet gevolgd door het dagelijks bestuur, de raad van bestuur – tweemaandelijks – en jaarlijks geëvalueerd door de algemene vergadering van Tracé Brussel vzw.

Op 23 januari 2008 werd een samenwerkingsovereenkomst gesloten tussen de gespecialiseerde trajectbepalings- en begeleidingsdienst, De Werklijn en VDAB, in verband met de trajectwerking voor Nederlandstalige personen uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met een arbeidshandicap. Deze samenwerkingsovereenkomst heeft tot doel de goede werking van de Gespecialiseerde Trajectbepalings- en Begeleidingsdienst (GTB) en De Werklijn voor de Nederlandstalige personen met een arbeidshandicap uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te garanderen. Werkzoekenden met een arbeidshandicap, die zich inschrijven bij ACTIRIS en die nood hebben aan gespecialiseerde trajectbegeleiding kunnen worden begeleid door De Werklijn. Personen met een indicatie van arbeidshandicap die begeleid worden door De Werklijn, kunnen ook ingeschreven worden bij de VDAB in functie van een aanvraag voor gespecialiseerde oriëntering bij een gespecialiseerde arbeidsonderzoeksdienst, al dan niet gespecialiseerde opleiding, of bijzondere tewerkstellingsondersteunende maatregelen voor personen met een arbeidshandicap.

De Werklijn maakt ook deel uit van het partnerschap van het netwerk van de lokale werkwinkel in Brussel. Vanaf deze maand, november 2008, zal De Werklijn tevens een permanentie houden in de Brusselse Werkwinkel.

De consultants van de Werkwinkel geven regelmatig infosessies over werk en opleiding en over het eigen aanbod. Dat kan gebeuren op aanvraag van organisaties die hun publiek naar de Werkwinkel willen toeleiden of door deskundigen die informatie wensen over werken en opleiding volgen in Brussel. Op structurele basis gebeurt dit voor BON tijdens de cursus maatschappelijke oriëntatie voor inburgeraars.

Verder is er een continue doorverwijzing door organisaties zoals Tweedekansonderwijs, ACTIRIS, BON, Socio-Professionele Inschakeling (SPI), het Huis van het Nederlands enzovoort. Daarnaast organiseert de Werkwinkel ook opleidingsbezoeken. Inburgeraars die na de maatschappelijke oriëntatie kiezen voor Nederlands, krijgen een aanbod om samen met de werkwinkelconsulent opleidingen te bezoeken en zich eventueel hiervoor in te schrijven.

Ook aan screenings bij opleidingspartners nemen werkwinkelconsulenten deel. Maar ook worden aparte

sessies gegeven aan jongeren uit het stelsel leren en werken, wordt naar buitengekomen via deelname aan opleidings- en tewerkstellingsbeurzen, bijvoorbeeld banenmarkt, Job Days, opleidings- en tewerkstellingsbeurzen georganiseerd door gemeenten of OCMW's.

Daarnaast werkt de Werkwinkel ook heel actief mee aan Work-Up Brussel en sloot Tracé Brussel een samenwerkingsovereenkomst af met zelforganisaties, gericht op een begeleiding naar tewerkstelling van 50 allochtone werkzoekenden.

De werkwinkels zijn in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geen copy/paste van het Vlaamse model. Er zijn verschillen. De werkwinkels in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zijn een samenwerking tussen de twee institutionele partners ACTIRIS en de VDAB en daarnaast het Tracé Brussel. Bijzonder is hier dat het beheer wordt toevertrouwd aan een vzw, Tracé Brussel, wat niet het geval is in Vlaanderen. In de raad van bestuur van deze vzw zetelen naast de sociale partners, afgevaardigden van derden en deskundigen, ook een waarnemer van de VDAB, namelijk de directeur van RDB.

Voorts verschilt de werking ook door de recent goedgekeurd ordonnantie op de lokale werkwinkels in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, waarbij naast de frontofficewerking ook een hele backofficewerking in een wettelijk kader van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest werd vastgelegd.

Ook het partnerschap is anders. In tegenstelling tot de werkwinkels in Vlaanderen, zijn het PWA en het OCMW geen geïntegreerde partner. Uiteraard is er wel een samenwerking met deze partners. In Schaarbeek bijvoorbeeld zitten het PWA, de mission locale, een gemeentelijk initiatief, en de werkwinkel in één jobhuis.

In het kader van de interregionale samenwerking tussen Vlaanderen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest werd tussen de VDAB en ACTIRIS een concrete samenwerking opgestart voor de toeleiding van Brusselse werkzoekenden naar Vlaamse vacatures. Om dat te bereiken werd een overlegorgaan in het leven geroepen waar ACTIRIS, de VDAB-RDB, de VDAB Vlaams-Brabant, de Centrale dienst VDAB, Bruxelles Formation, Tracé Brussel en de werkwinkel aan deelnemen. Het doel is om te komen tot een interregionaal actieplan op maat van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Rand dat 'werkt'.

Het actieplan omvat vier grote hoofdstukken. Het actief bemiddelen van jobaanbiedingen uit de Rand, het versterken van de mobiliteit van de Brusselse werkzoekenden, het afstemmen van het opleidingsaanbod en de interactie tussen de organisaties. Naast de deelname aan deze werkgroep, is er uiteraard ook het actief bemiddelen van jobaanbiedingen uit de Rand. De resultaten van het eerste jaar actief bemiddelen tonen aan dat Brusselse

werkzoekenden inderdaad toegeleid worden naar Vlaamse vacatures. Minstens 329 Brusselse werkzoekenden zijn tewerkgesteld in de Rand als rechtstreeks gevolg van de actieve bemiddeling. Dat cijfer is gebaseerd op de vrijwillige informatie van de betrokken werkgevers. Bij alle Vlaamse bedrijven die met VDAB en ACTIRIS in het kader van de interregionale samenwerking meewerkten, werden er veel meer Brusselse werkzoekenden aan het werk gezet. Het zijn er namelijk 1740.

De werkwinkels uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest werken ook aan het versterken van de mobiliteit van de Brusselse werkzoekenden, bijvoorbeeld door het ontwikkelen van mobiliteitscorners. Verder worden in de drie Werkwinkels vacatures voor jobs uit de Rand geafficheerd en doorgegeven aan Brusselse werkwinkelklanten.

Momenteel worden er tussen de diensten afspraken gemaakt om een communicatiecampagne voor de werkwinkels op te stellen. Deze campagne heeft tot doel de werkwinkels in Brussel meer kenbaar te maken en zo meer Brusselse werkzoekenden toe te leiden naar de werkwinkels. Dit is mijn antwoord op de verschillende bekommernissen van de heer Delva.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank de minister voor zijn uitgebreide antwoord. Ik heb nog wat vragen. Ik heb begrepen dat de werkwinkels en de werking ervan, de partnerships en de samenwerkingsverbanden op geregelde tijdstippen worden geëvalueerd. Is het mogelijk de inhoud van de evaluaties ook te kennen? Is men op de goede weg? Ik weet dat het samenwerkingsakkoord tussen de VDAB en ACTIRIS goed functioneert. We hebben er ook resultaten van. Ik weet dat de werkwinkels ook worden geëvalueerd. Ik wilde ook weten of men nu tevreden is met de weg die nu wordt bewandeld? Beantwoorden de resultaten aan de vooropgestelde verwachtingen?

Voorts is het waar dat sommige Brusselse werkzoekenden in Vlaanderen werk hebben gevonden, dikwijls in de Vlaamse Rand. Dat is waarschijnlijk ook te danken aan het globale samenwerkingsakkoord tussen de VDAB en ACTIRIS. De plaats van de werkwinkels in het hele proces is natuurlijk moeilijk te evalueren. Ik blijf wat op mijn honger zitten. Ik weet dat het soms moeilijk tastbaar kan worden gemaakt. Toch heb ik van sommige bronnen gehoord dat de werkwinkels, los van de affichage van jobs in de Vlaamse Rand die dan gebeurt, eigenlijk op een nog actievere manier mensen kunnen pushen naar de Vlaamse arbeidsmarkt, en niet alleen naar de Brusselse arbeidsmarkt.

De communicatiecampagne waarmee de minister zijn antwoord afsluit, vind ik een goede zaak. Ik hoop dat

ze sterk en krachtig zal zijn zodat de werkwinkels de nodige uitstraling en bekendheid binnen Brussel zullen krijgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de individuele beroepsopleidingen in de onderneming (IBO) in Brussel

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Individuele beroepsopleiding in de onderneming (IBO) is een opleidingsformule waarbij een werkzoekende door een werkgever wordt opgeleid op de werkvloer. Het opleidingsplan is gebaseerd op een competentieanalyse die de kloof in kaart brengt tussen de door de werkgever gezochte competenties en de competenties waarover de werkzoekende daadwerkelijk beschikt.

Volgens het jaarverslag van de VDAB waren er in 2007 14.718 IBO's opgestart, een lichte daling tegenover 2006. In 2005 werden er ongeveer 14.000 IBO's opgestart, waarvan slechts 157 in Brussel. Dat bleek uit een antwoord op een vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere van begin 2006.

Een van de speerpunten van een actieplan rond de interregionale mobiliteit van werkzoekenden was actieve vacaturebemiddeling. We hebben er al over gesproken in de vorige vraag. De VDAB stuurt vacatures naar FOREM en ACTIRIS en zij zoeken de passende profielen. Zoals het jaarverslag van de VDAB daar aan toevoegt, ondersteunt de VDAB de bemiddelingsacties van FOREM en ACTIRIS met "maatregelen zoals een IBO, een taal-IBO" en zo meer.

U behandelt dit onderwerp ook in de laatste beleidsbrief Werk. Ik vond het een zeer goed idee dat men cijfers durft te plakken op objectieven. Er staat bijvoorbeeld in het samenwerkingsakkoord Vlaanderen-Wallonië dat de VDAB zich ertoe heeft verbonden om 500 IBO's en instapopleidingen en 250 jobcoachings voor te behouden om Waalse werkzoekenden naar deze vacatures toe te leiden.

In een parlementair debat over de inspanningen van de Vlaamse Gemeenschap inzake de vorming voor de Brusselse werkzoekenden antwoordde u dat het slechts recent was dat de Vlaamse Gemeenschap betrokken werd in de organisatie van IBO's in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Voordien werd de individuele beroepsopleiding alleen door ACTIRIS gehanteerd. Er is

duis een enorme stap gezet. ACTIRIS is nog altijd verantwoordelijk voor de toeleiding van de werkzoekende, de VDAB keurt samen met ACTIRIS het opleidingsplan goed en kan instaan voor het begeleiden van de opleiding.

U voegde er toen ook aan toe dat ACTIRIS een bijkomende inspanning zou moeten leveren om het aantal IBO's uit te breiden, maar dat de oprichting van werkwinkels in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest hierin een sterke verbetering kan betekenen.

Kunt u een evolutie geven van het aantal opgestarte Vlaamse IBO's in Brussel sinds de Vlaamse Gemeenschap die rol op zich kan nemen? Voor welke sectoren werden de meeste IBO's opgestart? Kunt u ook aangeven hoeveel taal-IBO's er jaarlijks worden georganiseerd? Welke conclusies trekt u hieruit?

Kunt u uitgebreider toelichten wat de rol is van de VDAB in de uitwerking van IBO's in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Hoe ondersteunt de VDAB de andere gewestelijke arbeidsbemiddelingdiensten?

Twee- of meertaligheid is belangrijk bij het vinden van een job, zeker in Brussel. Brussel telt bijna geen tweetalige werkzoekenden. In hoeverre wordt er bij een 'gewone' IBO ook rekening gehouden met dat taalaspect? Wordt bijvoorbeeld ook het project 'Taalsporen naar werk' voor Brusselse werkzoekenden in het project betrokken?

Hoe verloopt de samenwerking met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Welke inspanningen heeft het gewest al gedaan wat de toeleiding van werklozen betreft? Is hier verbetering merkbaar?

Is er al een evaluatie gebeurd over de werking van IBO's in Brussel, en in het bijzonder inzake de samenwerking tussen de verschillende partners? Kunnen we hieruit beleidsconclusies trekken?

Zoals ik al zei bij het begin van mijn vraag, vind ik het een zeer goed idee om voor 500 IBO's in instapopleidingen voor Waalse werkzoekenden te voorzien en om 250 jobcoachings voor te behouden aan de Waalse werkzoekenden. Is de VDAB een soortgelijk engagement aangegaan voor de Brusselse werkzoekenden? Ik hoop van wel. Als dat niet het geval is, worden daar dan stappen voor ondernomen? Zit dat in de pijplijn? Is het de bedoeling om dat ook voor Brusselse werklozen te plannen?

In uw antwoord in februari 2006 op de al vermelde vraag hebt u gezegd dat de participatie in en de organisatie van werkwinkels in Brussel een verbetering zou kunnen opleveren wat betreft de invoering en de organisatie van de IBO's en het aantal IBO's in Brussel. Kunt u hiervan de resultaten meedelen?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Van bij de start van de maatregel werd de IBO als een opleidingsmaatregel beschouwd en dus ook als gemeenschapsmaterie. De VDAB werd dan ook bevoegd voor de IBO in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. ACTIRIS is verantwoordelijk voor de toeleiding van de werkzoekenden naar de IBO's. Dat is gecompliceerd, maar dat is eigen aan onze instellingen, waar we het onderscheid handhaven tussen gemeenschaps- en gewestbevoegdheden.

In de periode 2000-2005 is het aantal IBO's in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest verzevenvoudigd. Als men met kleine getallen werkt, is het verzevenvoudigen minder indrukwekkend dan het klinkt. Sinds 2006 stagneert het aantal. In 2006 werden 146 IBO's opgestart, in 2007 142. In de eerste tien maanden van 2008 startten er 107 cursisten met een IBO-contract. We hebben het er tijdens de vorige bespreking al over gehad dat de IBO's afvlakken, zelfs dalen, wat eigen is aan de hoogconjunctuur. Bedrijven willen tijdens perioden van hoogconjunctuur immers een vast contract aanbieden omdat het beter klinkt en overtuigt en de werkzoekende in het andere geval misschien naar een concurrent overstapt. Vandaag zitten we in een periode van laagconjunctuur en is men misschien minder bezig met opleidingen, maar de bedrijven zijn misschien ook minder geneigd om meteen een vast contract aan te bieden. Een IBO zou paradoxaal genoeg in een laagconjunctuur dus weer wat naar omhoog kunnen gaan. We zitten in Vlaanderen overal wat met een ietwat neerwaartse tendens, dus ook in Brussel.

De IBO's in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest worden niet uitsluitend ingevuld met Brusselse werkzoekenden, maar toch kunnen we stellen dat er een stijging is van het aandeel Brusselse werkzoekenden in de IBO's. In 2006 was slechts 38 procent van het aantal cursisten zelf afkomstig uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. In 2008 was dat al 50 procent. De IBO's die opgestart worden, zijn momenteel hoofdzakelijk gesitueerd in de handel (12 procent), informatica (15 procent) en in de transportsector (31 procent).

De VDAB is pas in 2008 gestart met de taal-IBO's. Gezien de zeer recente opstart werden er tot op vandaag nog geen taal-IBO's opgestart in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Franstalige werkzoekenden in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest worden doorverwezen naar de Formations Professionnelles Individuelles (FPI), wat de VDAB als de belangrijkste reden ziet voor de moeilijke opstart van de taal-IBO's in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De VDAB is verantwoordelijk voor de goedkeuring van het opleidingsplan en de opvolging en begeleiding van de cursist op de werkvloer. Hiervoor stelt de VDAB in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest 2 voltijdse eenheden

IBO-consulenten ter beschikking. Concreet betekent dit dat VDAB-medewerkers vóór de start van de IBO de competentiebalans van de werkzoekende, het profiel van de werkzoekende vergelijken met de functiebeschrijving en de competenties die de werkgever vraagt. Op basis hiervan bespreekt de VDAB met de werkgever het opleidingsplan, de inhoud ervan en de duurtijd, en wordt dat plan in samenspraak goedgekeurd. De VDAB-directeur ondertekent het IBO-contract.

Tijdens de IBO volgt de VDAB-medewerker de afspraken uit het opleidingsprogramma en organiseert opvolgingsgesprekken op de werkvloer. ACTIRIS wordt op het einde van de opleiding geïnformeerd over de resultaten van de IBO. De ondersteuning die de VDAB in de begeleiding door IBO-consulenten biedt, resulteert in een positieve evolutie van het slaagpercentage van de IBO's in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, respectievelijk van 78 procent in 2005 tot 89 procent in 2007.

Het merendeel van de cursisten die vanuit ACTIRIS toegeleid worden naar een IBO, hebben voldoende kennis van het Nederlands om de IBO, en achteraf de job, te kunnen uitvoeren. Indien vóór de start van de IBO toch blijkt dat de cursist extra taalondersteuning nodig heeft, biedt de VDAB een alternerende taalopleiding aan, hetzij op de werkvloer, hetzij in de eigen competentiecentra, hetzij een IBO-taal. De formule 'Nederlands op de werkvloer' is uitsluitend voor werknemers en wordt bijgevolg niet toegepast tijdens de IBO.

De samenwerking met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest verloopt over het algemeen zeer goed. We hebben de eerste resultaten van de actieve bemiddeling, die bemoedigend zijn. De toeleiding naar de IBO vanuit ACTIRIS blijft echter nog een knelpunt. Zoals ik daarnet heb aangegeven, stagneert het aantal IBO's dat op jaarbasis opgestart wordt. Dit kan beter.

De samenwerking en de opvolging van de afspraken tussen beide diensten wordt

regelmatig opgevolgd in het regionaal overlegplatform IBO – ACTIRIS – VDAB

Regionale Dienst Brussel, een werkgroep die driemaandelijks samenkomt met medewerkers uit beide diensten. Uit deze vergaderingen blijkt onder meer dat werkgeversdiensten van ACTIRIS de formule opleiding op de werkvloer integreren in hun promotieacties naar de bedrijven, maar dat deze acties vooral leiden tot de initiatie van de FPI's, waarvoor Bruxelles Formation bevoegd is.

Om de drempels op het vlak van taalvaardigheid te verlagen stelt ACTIRIS de taalcheques ook ter beschikking voor de cursisten vanaf het ogenblik dat ze een IBO starten, ook al is er op dat ogenblik nog geen

arbeidsovereenkomst. De resultaten worden driemaandelijks besproken en eventueel bijgestuurd op het regionaal overlegplatform IBO – ACTIRIS – VDAB Regionale Dienst Brussel. Vanuit deze werkgroep werden de taken van de consultants van VDAB en ACTIRIS scherper afgebakend en onderling beter afgestemd, waardoor de inzet van het personeel geoptimaliseerd is.

Binnen de werkgroep wordt duidelijk vastgesteld dat er nog nood is aan ruimere prospectie en promotie voor de maatregel op de arbeidsmarkt in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. VDAB stelt twee voltijdse equivalenten als IBO-consultant te werk in de Regionale Dienst Brussel. Deze medewerkers worden ingezet om de IBO's in Brussel uit te voeren. Dat komt neer op een maximale capaciteit van 260 IBO's in Brussel, waarbij ACTIRIS exclusief de bevoegdheid heeft deze IBO's prioritair in te vullen met werkzoekenden uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Het is niet mogelijk om cijfers mee te geven van het aantal mensen dat via de werkwinkels geholpen is. De drie werkwinkels zijn nog niet allemaal een volledig jaar actief. Werkwinkel Anderlecht opende in juni de deuren, Werkwinkel Schaarbeek in november dit jaar. Ik hoop eind volgend jaar meer concrete resultaten te hebben over het aantal bereikte Brusselse werkzoekenden in de drie werkwinkels.

Wat de IBO's in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreft: die worden tot vandaag geïnitieerd door ACTIRIS.

Een werkzoekende die in de werkwinkel komt, krijgt informatie van de consultants over het systeem en de tussenkomst van ACTIRIS hierin. De lokale werkwinkels verwijzen klanten en werkgevers nog steeds door naar ACTIRIS om een IBO op te starten. Aangezien ACTIRIS ook aanwezig is in de jobhuizen waar de werkwinkels gevestigd zijn, is dit geen extra drempel voor de cliënt. De taken die de werkwinkels vervullen in het kader van de IBO's, maken momenteel deel uit van de onderhandelingen omtrent de uitvoeringsmodaliteiten van de ordonnantie betreffende de missies locales en de lokale werkwinkels.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de minister, we zitten in een driehoeksverhouding. ACTIRIS kan mensen toeleiden naar een IBO, maar ook naar een FPI van Bruxelles Formation. Ik zal zelf eens nagaan of het aantal FPI's in Brussel in stijgende lijn gaat. Het Franstalige IBO-systeem zou voordeliger zijn voor de werkgevers. Dat zou een verklaring kunnen zijn voor het relatief lage aantal Nederlandstalige IBO's in Brussel. Blijkbaar zou er een concurrentie bestaan tussen de Nederlandstalige en Franstalige FPI's, wat zorgt voor shopping door sommige Brusselse werkgevers. Ik zal dat eens uitdiepen. Eventueel kom ik daar bij een volgende gelegenheid op terug.

De voorzitter: Het incident is gesloten.